C# 02. Klase, interfejsi, svojstva, operatorske funkcije, indekseri

Prof. dr Suzana Stojković Dr Martin Jovanović Dipl. inž. Ivica Marković Dipl. inž. Teodora Đorđević

Sadržaj

- Prostori imena namespaces
- Modifikatori pristupa
- Klase
- Nasleđivanje
- Apstraktne metode i klase
- Interfejsi
- Prenos parametara
- Svojstva (properties)
- Indekseri
- Operatori
- Parcijalne klase
- Klasa Object

Prostori imena - namespaces

- Ključna reč namespace deklariše skup povezanih objekata
 - Slično kao package u Javi
- Prostor imena može da se uključi u naš program ključnom rečju using
 - Slično kao import u Javi
 - Razlika u odnosu na Javu:

```
using System; // u C#u uključuje sve klase iz prostora imena System, ne i iz
// njegovih potprostora imena npr. System.Text
import system.*; // ekvivalent u Javi, mora da se doda tačan naziv klase
// ili zvezdica da bi se uključile sve klase
```

- Umesto uključivanja prostora imen sa using može da se koristi i tzv. kvalifikovano ime objekta oblika NazivProstoralmena.NazivObjekta
 - Npr. System.String, System.Int32, Namespace1.Namespace2.NekaKlasa

Prostori imena - namespaces

- Primer ključna reč using
 - using System;

- Primer korišćenje kvalifikovanog imena
 - namespace MojProstorImena

```
class Program
{
    static void Main(string[] args)
    {
        System.String s = "Zdravo";
        ...
```

Modifikatori pristupa

- Postoje public, protected, private sa istim značenjem kao u C++u i Javi i dodat je internal i kombinacija protected internal
- public pristup je moguć svuda
- protected pristup je moguć samo u okviru tekuće klase ili u oviru klasa izvedenih iz tekuće klase
- internal pristup u okviru tekućeg programa (assembly)
- protected internal pristup u okviru tekućeg programa (assembly) ili u izvedenim klasama (koje ne mora da budu u okviru istog programa)
- private pristup samo u okviru tekuće klase

Modifikatori pristupa

- Članovi klasa (atributi, metode, properties, tipovi unutar klasa)
 - Mogu da imaju bilo koji od navedenih 5 nivoa pristupa
 - Podrazumevani nivo pristupa private ako se ne navede modifikator pristupa (slično C++u, različito od Jave)
- Lianovi struktura (atributi, metode, *properties*, tipovi unutar struktura)
 - Mogu da imaju public, internal ili private nivo pristupa
 - Ne postoje protected ni protected internal jer nema nasleđivanja struktura
 - Podrazumevani nivo pristupa private ako se ne navede modifikator pristupa (slično C++u, različito od Jave)

Modifikatori pristupa

- ► Tipovi (klase, strukture, enumeracije)
 - Mogu da imaju nivoe pristupa public ili internal
 - Podrazumevani nivo pristupa je internal ako se ne navede modifikator pristupa
- Prostori imena namespaces
 - Ne mogu da imaju modifikatore pristupa
 - Podrazumevani nivo pristupa public
- Članovi enumeracija ili interfejsa
 - Ne mogu da imaju modifikatore pristupa
 - Podrazumevani nivo pristupa public

Assembly

- Na prethodnim stranicama pojam assembly smo prevodili kao program, ali preciznije značenje u .NET-u je malo drugačije.
- Engleska imenica assembly može da ima više značenja sklop nekih povezanih elemenata, skupština, zbor. Glagol assembly znači povezivati, sklapati (npr. neke jednostavnije elemente u neki složeniji mehanizam).
- U .NET-u assembly je osnovna jedinica programa koju možemo negde da instaliramo, da joj dodelimo verziju, da ograničimo prava pristupa toj jedninici za različite korisnike...
- NET assembly je rezultat kompajliranja jednog projekta iz okruženja Visual Studio i sadrži kompletan kod iz tog projekta (u kompajliranom MSIL formatu) i druge resurse (bitmape, ikonice, tabele stringova sa prevodima aplikacije na različite jezike itd.).

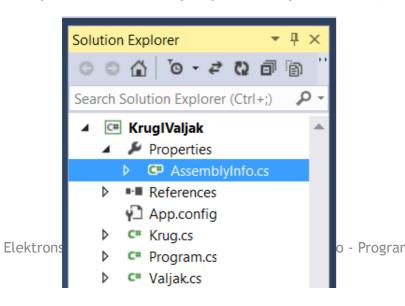
Assembly

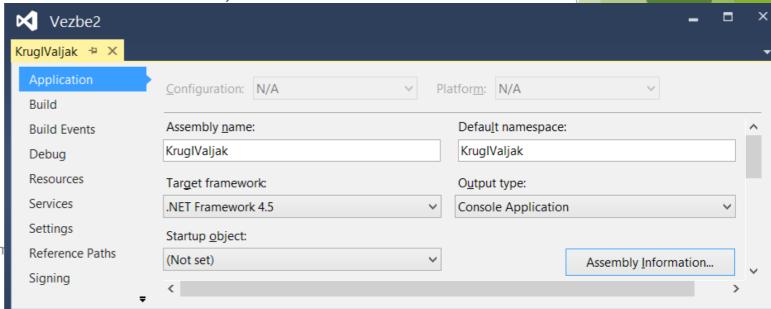
- NET assembly se obično čuva u jednom fajlu koji se smešta u projektnom folderu u podfolderu "bin" i taj fajl može da ima ekstenziju .EXE ili .DLL:
 - Ekstenzja tog fajla je .EXE ako assembly predstavlja konzolnu aplikaciju (do sada smo obradili samo takve aplikacije) ili Windows aplikaciju (ove aplikacije će biti obrađene pri kraju kursa);
 - Ekstenzja tog fajla je .DLL ako assembly predstavlja biblioteku klasa (skraćenica od *Dynamic-link library*) - .DLL assembly ne možemo direktno da izvršimo kao samostalnu aplikaciju već se klase sačuvane u DLL fajlu referenciraju i koriste iz izvršnih assembly-ja (DLL projekti i referenciranje jednog projekta u okviru drugog biće obrađeno detaljnije na narednim časovima).

Assembly

Svaki .NET projekat mora da sadrži u folderu Properties fajl pod nazivom AssemblyInfo.cs i tu se nalaze bitna podešavanja za assembly koji projekat generiše (kao na slici dole levo, primer projekta KrugIValjak).

Neka od podešavanja projekta dostupna su na "Project Properties" pogledu do koga možemo da dođemo desnim klikom na naziv projekta u "Solution Explorer" pogledu pa izborom opcije "Properties" (kao na slici dole desno).

Klase

- Ključna reč class isto kao u C++u ili Javi
- Za razliku od C++a ne postoje heder fajlovi
- Slično kao u Javi deklaracija i implementacija klase nisu odvojene
- Postoji mogućnost da implementacija klase bude podeljena u više fajlova (detaljnije objašnjenje sledi kasnije)
- Primer implementacije klase: projekat KruglValjak, fajl Krug.cs

Klase - članovi tipa (static)

- Atributi i metode se definišu identično kao i u Javi
- Postoji ključna reč static koja ima isto značenje kao i u Javi
 - Ispred naziva atributa označava da taj atribut pripada tipu tj. klasi, a ne nekoj od instanci klase (postoji samo jedna kopija tog atributa u memoriji)
 - Ispred naziva metode označava da ta metoda pripada tipu tj. klasi, a ne nekoj od instanci klase (static metoda nema pristup atributima koji nisu označeni sa static)
- Pristup statičkim članovima klase:
 - Izvan te klase < ImeKlase > . < ImeČlana >
 - Unutar te klase < ImeKlase > . < ImeČlana > ili samo < ImeČlana > .

Klase - readonly i const atributi

- Postoji ključna reč readonly koja ima isto značenje kao i upotrebu final kod atributa u Javi.
- Readonly atribut je promenljiva kojoj mora da se dodeli vrednost jednom (pri deklaraciji ili u konstruktoru) i ne može više nikada da se promeni.
- Readonly atribut može da se deklariše kao static (static readonly) i kao nonstatic (bez ikakvog dodatnog modifikatora).
- Postoji ključna reč const (za razliku od Jave) za označavanje konstante klase.
- Konstanti se kod deklaracije mora dodeliti vrednost i ne može se kasnije menjati.
- Primer: public const float PI = 3.14159f;

Klase - readonly i const atributi

- Razlika između static readonly i const atributa:
 - static readonly je promenljiva smeštena u nekoj memorijskoj lokaciji čija vrednost se uzima i koristi u toku izvršenja programa;
 - const je konstanta čije simboličko ime se na mestu korišćenja u kodu već u fazi kompajliranja menja direktno vrednošću te konstante.
- Sličnosti između static readonly i const atributa:
 - Postoji samo jedna kopija na nivou tipa (klase) u oba slučaja
 - I static readonly promenljivoj i konstanti klase se pristupa sa <pr

Klase - Konstruktori

Osnovna sintaksa je ista kao u C++ ili Javi

```
public Krug(float r)
{ this.r = r; }
```

- Poziv drugog konstruktora iste klase je isti kao u C++u koriste se: i ključna reč this, za razliku od Jave gde se this poziva kao prva naredba u konstruktoru

Nasleđivanje

- Moguće je samo jednostruko nasleđivanje kao u Javi
- Ne postoji ključna reč extends za razliku od Jave već se koristi operator : kao u C++u
- Ne mogu se dodati modifikatori pristupa kod nasleđivanja za razliku od C++a, podrazumeva se public nasleđivanje
- Primer: projekat KruglValjak, fajl Valjak.cs

```
class Valjak : Krug
{
```

Nasleđivanje - Ključna reč base

- Koristi se za pristup osnovnoj klasi iz njene izvedene klase, slično kao ključna reč super u Javi
- Poziv konstruktora osnovne klase iz konstruktora izvedene klase slično C++u koristi se operator : ali se umesto naziva osnovne klase navodi ključna reč base
 - public Valjak(float r, float h)

```
: base(r)
{ this.h = h; }
```

- Poziv metode osnovne klase u slučaju kada je ona predefinisana u izvedenoj klasi, a želimo implementaciju baš iz osnovne klase
 - public float Zapremina()

```
return base.Povrsina() * h; } // Treba nam površina kruga za računanje zapremine // valjka, bez ključne reči base Povrsina() vraća površinu valjka.
```

Nasleđivanje - Virtualne metode

- Metode podrazumevano nisu virtualne, slično kao u C++u, a za razliku od Jave gde su sve metode virtualne
- Ako se u osnovnoj klasi Krug metoda Povrsina() ne označi kao virtualna, a izvrši se sledeći kod rezultat će biti pogrešan
 - Krug v = new Valjak(1, 1);
 Console.WriteLine("Površina valjka: " + v.Povrsina());
- Pozvaće se metoda Povrsina() iz osnovne klase Krug na osnovu deklaracije promenljive v, a neće se vršiti provera stvarnog tipa promenljive v u trenutku poziva u vreme izvršenja jer metoda Povrsina nije virtualna

Nasleđivanje - Virtualne metode

- Za rešenje prethodnog problema metoda Povrsina() u osnovnoj klasi Krug se označava kao virtualna
 - U klasi Krug
 public virtual float Povrsina()
 { return r * r * Krug.PI; }
- Da bi metoda izvedene klase preklopila metodu osnovne klase sa istim potpisom obavezno je korišćenje ključne reči override
 - U klasi Valjak
 - public override float Povrsina()
 { return base.Povrsina() * 2 + 2 * r * h * Krug.PI; }
- Bez ključne reči override u metodi izvedene klase, kompajler će ovu metodu posmatrati kao potpuno novu, a ne kao metodu koja virtualno preklapa metodu osnovne klase
- Virtualne metode ne mogu biti private, jer se virtualno ponašanje pokazuje tek van klase

Apstraktne metode i klase

- Identično kao u Javi apstraktne klase su klase koje sadrže ključnu reč abstract u deklaraciji
- Ne mogu se instancirati, samo je moguće iz njih izvesti druge klase
- Identično kao u Javi apstraktne metode su metode koje sadrže ključnu reč abstract u deklaraciji i nemaju implementaciju (telo metode)
- Apstraktne metode mogu da postoje samo u okviru apstraktne klase
- Za predefinisanje apstraktne metode u izvedenoj klasi važi isti princip kao I za predefinisanje virtualne metode - obavezna je ključna reč override i isti modifikator pristupa kao kod apstraktne metode u osnovnoj klasi
- Apstraktne metode **ne mogu** biti **private**, slično kao virtualne metode
- Primer: projekat Brojevi

Nasleđivanje - Ključna reč sealed

- Ako smo klasu označili kao sealed iz nje nije moguće izvesti nijednu drugu klasu (u Javi se za to koristi ključna reč final ispred naziva klase)
- Primer:
 - sealed class Krug

 - protected float r;
 - ..
- Najpoznatiji primer iz .NET biblioteke klasa: System.String

Interfejsi

- Isto kao i u Javi ključna reč interface
- Interfejsom se zadaju samo metode koje klasa treba da implementira, ne i kako treba da ih implementira
- Podrazumeva se da su sve metode interfejsa javne i apstraktne, ali ukoliko to pokušamo da eksplicitno zadamo public ili abstract kompajler će prijaviti grešku (za razliku od Jave)
- Isto kao i u Javi klasa može da implementira jedan ili više interfejsa
- Ne postoji ključna reč implements za razliku od Jave već se interfejsi koje klasa implementira navode iza operatora: međusobno razdvojeni zarezom ako ih ima više
- Primer: projekat Iterator

Metode i prenos parametara

- Po "default-u" prenos parametara kod poziva funkcija se radi po vrednosti tj. u pozvanoj funkciji postoji samo kopija promenljive iz pozivajuće funkcije:
 - Kod vrednosnih tipova prenose se kopije vrednosti
 - Kod referntnih tipova prenose se kopije referenci na objekte u dinamičkoj zoni memorije (kopija reference i dalje pokazuje na originalni objekat)
- Postoji ključna reč ref kojom zadajemo kompajleru da ne radi sa kopijama promenljivih iz pozivajuće funkcije već sa samim promenljivama iz pozivajuće funkcije
 - Radi isto kao operator & ispred argumenta funkcije u C++u
- Detaljnije objašnjenje u primeru: projekat PrenosParametara

Metode i prenos parametara

- Ključna reč out ispred argumenta funkcije kaže kompajleru da je ta promenljiva istovremeno i povratna vrednost funkcije pa na taj način funkcija može imati više od jedne povratne vrednosti
- "Out" promenljivoj se obavezno dodeljuje vrednost u telu pozvane funkcije, inače kompajler prijavljuje grešku
- Zbog toga je dozvoljeno da "out" promenljiva bude neinicijalizovana prilikom poziva funkcije
- Ključna reč params može da stoji samo uz promenljivu tipa niz
- Omogućava nam da funkciju pozovemo sa proizvoljnim brojem argumenata od kojih je svaki istog tipa kao i pojedinačni elementi niza
- Detaljnije objašnjenje u primeru: projekat PrenosParametara

- Jezička konstrukcija koja menja *getter* i *setter* metode iz Jave
- Primer Java klase za predstavljanje tačke u 2D prostoru:

```
public class Tacka {
    private double x, y;
    public double getX() {
        return x;
    }
    public void setX(double value) {
        this.x = value;
    }
...
```

Idetifikator koji označava naziv svojstva

- Omogućavaju sličnu funkcionaknost, samo bez eksplicitnog pisanja metoda
- Prethodni primer u C#-u:

```
public class Tacka

Ključna reč get

Ključna reč set

Ključna reč value

private double X, y;

public double X // property, po konvenciji se naziv piše velikim početnim slovom

{

get { return this.x; } // get deo property-ja, kod ekvivalentan getter metodi u Javi

set { this.x = value; } // set deo property-ja, kod ekvivalentan setter metodi u Javi

} // ključna reč value označava promenljivu istog tipa kao i property

... // čija vrednost se dodeljuje property-ju
```

- Ključne reči:
 - get označava get deo svojstva, interno će se prevesti u metodu bez argumenata, a istog povratnog tipa kao što je tip celog svojstva pa zbog toga mora da vraća objekat tog tipa
 - set označava set deo svojstva, interno će se prevesti u metodu void povratnog tipa, a sa jednim argumentom istog tipa kao što je tip celog svojstva i naziva value
 - value naziv promenljive, argumenta set dela svojstva
- Formalno svojstvo (property) liči na atribut kod deklaracije i korišćenja ne postoje zagrade () za poziv metode
- U stvari se svojstvo ponaša identično kao metoda

- Kompajler svojstvo (property) prevodi interno u get i set metodu slično onome što sami pišemo u Javi.
- Programer nema kontrolu nad tim interno generisanim metodama vidi samo kod u svojstvu (property-ju) koji je napisao.
- Svojstvo (property) može da sadrži proizvoljan kod kao što može i metoda
- Svojstvo (property) može da bude statičko, virtualno, apstraktno, član interfejsa kao što može i metoda (kao primer videti projekat IteratorProperties):
 - interface ITacka

```
{
  double X { get; set; }
  double Y { get; }
```

Primer korišćenja svojstava iz ranije navedene klase Tacka u npr. Main metodi:
...

```
Tacka t = new Tacka();

t.X = 1.5; // Dodeljujemo vrednost svojstvu X. Interno se ovaj kod prevodi u

// set deo svojstva. Argument value iz setera uzima vrednost sa desne strane

// znaka dodele (1.5). Seter jedino možemo da pozovemo na ovaj način - tako

// što izvršavamo dodelu neke vrednosti svojstvu.

Console.WriteLine(t.X); // Kada ovako neka funkcija pokušava da pročita

// vrednost svojstva, izvršiće se get deo koji vraća vrednost odgovarajućeg tipa.

double x = t.X; // I u ovoj situaciji se poziva get deo svojstva.

...
```

- Zavisno od toga koje delove sadrže postoje 3 vrste svojstava:
 - read-only: imaju samo get deo
 - write-only: imaju samo set deo
 - read-write: imaju i get i set deo
- Automatsko svojstvo ne pišemo kod za get i set deo pa kompajler automatski interno generiše odgovarajući atribut i povezuje ga sa svojstvom.
- U ovom slučaju ne znamo kako se zove taj atribut i nećemo moći da mu pristupimo (osim preko svojstva).
- Sintaksa je slična kao kod apstraktnih svojstava ili svojstava članova interfejsa, ali je značenje drugačije:

```
public class Tacka {
   public double X { get; set; }
}
```

Uobičajena greška kod pisanja svojstava je da umesto naziva atributa iskoristimo naziv svojstva (najčešće se ova dva naziva razlikuju samo u veličini slova)

```
public class Tacka {
    private double x, y;
    public double X {
        get { return this.X; } // prva greška, ispravno je malo x kao naziv atributa
        set { this.X = value; } // druga greška, ispravno je malo x kao naziv atributa
}
```

- Pošto se i geter i seter prevode u metode, greške označene crvenom bojom u prethodnom primeru predstavljaju rekurzivni poziv te iste metode. Kompajler ovo neće da prepozna kao grešku, ali će u toku izvršenja da dođe do izuzetka (StackOverflow) i prekida rada programa.
- Primer: projekat StudentilOcene

U C++u postoji preklapanje operatora [] čime možemo zadati da se naša proizvoljna klasa

ponaša kao niz/matrica

U C#u operator [] se ne može preklopiti

Umesto toga se koriste indekseri

Indekseri su posebna vrsta svojstava (property):

```
private int[] brojevi,

public int this[int i]* {
    get {return brojevi[i];}

    set {brojevi[i] = value;}
}
```

Indekser nema svoj identifikator, zadaje se ključnom rečju this iza koje slede []

Argument indeksera int i se zadaje unutar zagrada []

Argument indeksera int i je promenljiva dostupna u get i set delu indeksera

Argument indeksera može biti proizvoljnog tipa (vrednosnog ili referentnog)

```
class Recnik
  private string[] srpski, engleski; // pretpostavimo da ova 2 niza čuvaju na
                              //pozicijama sa istim indeksom srpsku reč i njen prevod na engleski
  public string this[string rec] {
    get {
      for (int i = 0; i < srpski.Length; i++) // tražimo reč u nizu srpskih reči
         if (rec == srpski[i])
                                          // ako je pronađena reč na srpskom
            return engleski[i];
                                          // vraćamo odgovarajuću reč na engleskom sa pozicije i
      return "";
                                           // ako reč nije pronađena vraćamo prazan string
```

Indekser može imati i više od jednog argumenta

```
class Matrica3D
{
    private int[,,] matrica;
    public int this[int i, int j, int k]
    {
       get { return matrica[i, j, k]; }
       set { this.matrica[i, j, k] = value; }
}
```

Primer: projekat Poligoni

Preklapanje operatora

- ► Unarni operatori koji se mogu preklopiti: +, -, !, ~, ++, --, true, false
- ▶ Binarni operatori koji se mogu preklopiti: +, -, *, /, %, &, |, ^, <<, >>
- Operatori poređenja se mogu preklopiti: ==, !=, <, >, <=, >=
 - Moraju se preklapati u parovima tj. ako se preklopi jedan operator iz para obavezno se preklapa i drugi: == i !=, < i >, <= i >=
- Uslovni logički operatori ne mogu se preklopiti: &&, | |
 - Oni se dobijaju uslovnim izvršenjem operatora & ili | u kombinaciji sa true i false (nije greška u C#u postoje operatori true i false)koji se mogu preklopiti
- Operator indeksiranja [] ne može se preklopiti
 - Moguće je definisati indeksere

- Operator kastovanja ne može se preklopiti: (T)x
 - Mogu se definisati operatori konverzije (eksplicitni i implicitni)
- Kombinovani operatori dodele ne mogu se preklopiti: +=, -=, *=, /=, %=, &=, | =, ^=, <<=, >>=
 - Oni se evaluiraju kombinovanjem operatora = sa operatorima koji se mogu preklopiti: +, -, *, /, %, &, |, ^, <<, >>
- Ovi operatori se ne mogu preklopiti: =, ., ?:, ??, ->, =>, f(x), as, checked, unchecked, default, delegate, is, new, sizeof, typeof

- Za razliku od C++a operatori se mogu zadati isključivo kao statičke metode
- Argumente operatorskih funkcija ne treba menjati u telu operatorske funkcije, operatorske funkcije obično vraćaju novi objekat deklarisanog tipa
- Operatorske funkcije nemaju podrazumevani argument this
- Ne postoje prijateljske funkcije klasa
- Pravila za preklapanje operatora data su sledećom tabelom gde je operator ključna reč, # neki od ranije pomenutih operatora za preklapanje, a x i y su

operandi

Operatorski zapis	Funkcionalni zapis
# x	operator #(x)
x #	operator #(x)
x # y	operator #(x, y)

Primer kompleksni broj:

```
public class KompleksniBroj
{
    public float re;
    public float im;
    public KompleksniBroj(float re, float im)
    {
        this.re = re;
        this.im = im;
    }
}
```

Funkcija za definisanje binarnog operatora ima 2 argumenta

```
public static KompleksniBroj operator +(KompleksniBroj k1, KompleksniBroj k2)
          return new KompleksniBroj(k1.re + k2.re, k1.im + k2.im);
              Ključna reč operator za zadavanje operatorskih funkcija
       public static KompleksniBroj operator ++(KompleksniBroj k)
          return new KompleksniBroj(k.re + 1, k.im + 1);
             Funkcija za definisanje unarnog operatora ima 1 argument. Ne zadaju se
                 posebne funkcije za prefiksni i postfiksni poziv unarnog operatora,
             odgovarajuće ponašanje za jedan i drugi poziv obezbeđuje sam kompajler
Elektronski fakul
              tako što istu funkciju poziva na različite načine prefiksno i postfiksno.
```

- Primer: projekat KompleksniBrojevilOperatori
- Primer: projekat Matrice

Parcijalne klase

- Moguće je implementaciju jedne klase podeliti u više .cs fajlova radi bolje preglednosti.
- U tom slučaju u svim fajlovima klasa se označava ključnom rečju partial
 - Sintaksa: partial class MojaKlasa
- Svi delovi klase moraju biti u okviru istog namespace-a.
- Članovi klase definisani u jednom delu klase su ravnopravno dostupni u svim ostalim delovima klase.
- Koristi se npr. kod programiranja grafičkih komponenti kada jednan fajl sadrži kod koji piše programer, a drugi fajl sadrži kod koji je generisan od strane Visual Studija i programer ne sme da menja taj kod (obradićemo detaljnije kod Windows aplikacija).

- Osnovna klasa za sve ostale vrednosne i referentne tipove u jeziku C#
- Ima samo 1 konstruktor: public Object()
- Metode:
 - public Type GetType() Vraća tip tekućeg objekta preko instance klase Type.
 - public virtual string ToString() Konvertuje tekući objekat u njegovu stringovsku reprezentaciju (slično kao toString() u Javi).

Razlika u odnosu na Javu je to što je slovo "T" veliko i što je obavezna ključna reč "override".

Osnovna implementacija iz klase Object vraća naziv tipa kog je taj objekat. U velikoj većini klasa iz .NET Frameworka ova metoda je predefinisana tako da vraća neke konkretnije informacije o samom objektu.

- Metode:
 - public static bool ReferenceEquals(object objA, object objB) Vraća true ako objA i objB pokazuju na isti objekat u dinamičkoj zoni memorije tj. ako su objA i objB iste reference. U suprotnom vraća false.
 - Implementacija iz klase Object:

```
public static bool ReferenceEquals (Object objA, Object objB)
{
return objA == objB;
}
```

ReferenceEquals ne treba pozivati nad vrednosnim tipovima jer zahteva argumente tipa Object. Čak i ako se prosledi npr. isti int kao argument biće upakovan (boxing) u dva različita objekta pa ova metoda uvek vraća false za vrednosne tipove.

- Kako radi operator ==(nije deo klase Object, ali ga sve equals metode koriste pa je važno da razumemo kako on radi)
 - ➤ Za ugrađene vrednosne tipove iz .NET Frameworka operator jednakosti == je predefinisan tako da vraća true ako su vrednosti oba operanda jednake. U suprotnom vraća false.
 - ➤ Za ugrađene referentne tipove (osim nepromenljivih *immutable* tipova kao što je npr. string), == vraća true ako oba operanda pokazuju na isti objekat. U suprotnom vraća false. Za tip string operator == je predefinisan tako da radi isto kao za vrednosne tipove poređenje po vrednosti.
 - Za tipove koje sami pišemo (vrednosne ili referentne) možemo da predefinišemo operator == (detaljnije objašnjenje u oblasti o operatorima)

Metode:

public virtual bool Equals(object obj) - Vraća true ako je tekući objekat this jednak sa objektom obj, inače vraća false.

Ako se ne override-uje ova metoda

- za vrednosne tipove radi poređenje po vrednosti;
- za referentne tipove radi isto što i statička metoda ReferenceEquals tj. radi poređenje po referenci.

Često je potrebno da za naše klase radimo override ove metode.

- public virtual int GetHashCode() Vraća heš ključ datog objekta za njegovo smeštanje u heš tablicu. Biće detaljno objašnjena uz klasu Dictionary.
- Primer: projekat KlasaObject

Metode:

public static bool Equals(object objA, object objB) - Statička je pa za razliku od prethodne dozvoljava da prvi argument bude null. Implementacija iz .NET Frameworka

Klasa System.Object - online izvorni kod i dokumentacija

- Microsoft je omogućio slobodni pristup izvornom kodu .NET Framework-a pa npr. Implementaciju klase Object možemo da pronađemo na:
 - https://referencesource.microsoft.com/#mscorlib/system/object.cs
- Na istoj stranici možemo da pronađemo i linkove ka implementaciji ostalih klasa iz .NET Frameworka.
- Zvanična dokumentacija za klasu Object dostupna je na (u okviru iste strane dostupna je pretraga pomoću koje može da se pronađe dokumentacija za ostale klase):
 - https://docs.microsoft.com/en-us/dotnet/api/system.object?view=netframe work-4.8

Klasa System.Object - dokumentacija u okviru Visual Studija

- Bez pristupa internetu možemo u okviru Visual Studija da vidimo dokumentacione komentare u bilo kojoj ugrađenoj klasi iz .NET-a.
- Ako negde u našem kodu selektujemo deklaraciju promenljive tipa npr. Object ili poziv neke metode ovog tipa npr. Equals možemo desnim klikom pa izborom opcije "Go To Definition" (ili direktno prečicom F12) da vidimo dokumentacione komentare (ne i izvorni kod) iz te klase kao na sledećoj stranici.

Klasa System. Object - dokumentacija u okviru Visual Studija

```
₩ Vezbe2
Object [from metadata] a + ×
C# (Generated Source File)

▼ System.Object

                                                                   ▼ Squals(object objA, object objB)
    19 ⊨ public class Object
    20
              ...public Object();
    21 🖶
    25
    26 🗄
              // Summary:
                      Determines whether the specified System. Object is equal to the current
    28
              // Parameters:
    29
    30
                   obj:
                      The object to compare with the current object.
    33
              // Returns:
                      true if the specified object is equal to the current object; otherwise
    34
              [TargetedPatchingOptOut("Performance critical to inline across NGen image bou
              public virtual bool Equals(object obj);
    36
```